® Πανεπιστήμιο Κρήτης, Παιδαγωγικό Τμήμα Α.Ε.
Εργαστήριο Διαπολιτισμικών και Μεταναστευτικών Μελετών (Ε.ΔΙΑ.Μ.ΜΕ.)
Πανεπιστημιούπολη, 74 100 Ρέθυμνο
Τηλέφωνο: 831 77605, 77635 Fax: 3 831 77636
e-mail: ediamme@edc.uoc.gr.

Το έργο χρηματοδοτείται απο εθνικούς πόρους και την Ευρωπαϊκή Ένωση στα πλαίσια του Β΄ ΚΠΣ 1994-1999 (ΕΠΕΑΕΚ)

Μαθαίνω να διαβάζω

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΑΓΩΓΗΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ Δ.Ε.
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ (Ε.ΔΙΑ.Μ.ΜΕ.)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

Το «Πρόγραμμα Παιδείας Ομογενών» χρηματοδοτείται
από την Επιτροπή της Ε.Ε και το ΥΠΕΠΘ
στα πλαίσια του ΕΠΕΑΕΚ, έργο 1.1.Ζ(δ).
Η υλοποίησή του έχει ανατεθεί
στο «Εργαστήριο Διαπολιτισμικών και Μεταναστευτικών Μελετών»
του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Για την παραγωγή του διδακτικού υλικού
που περιέχεται στο παρόν τεύχος
εργάστηκαν τα παρακάτω πρόσωπα:

ΣΥΓΓΡΑΦΗ:
Ασμέτη Χρυσάνθη - Κορφιάτη Αναστασία

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
Υβετ Παπαδοπούλου

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ:
Μιχάλης Βάμβουκας

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΡΓΟΥ:
Μιχάλης Δαμανάκης

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΕΔΟ ΠΡΩΤΟ
ΤΕΥΧΟΣ 3ο

Μαθαίνω να διαβάζω

Για παιδιά ηλικίας 6-7 ετών (1η τάξη)

Ε.ΔΙΑ.Μ.ΜΕ., Ρέθυμνο 1999

Περιεχόμενα

Στ - στ

1. Η Στέλα και ο Σταμάτης ..... 6 - 7

Ει - ει

2. Η Ειρήνη κι η μαμά της ..... 8 - 9

Αι - αι

3. Καλοκαίρι στην Ελλάδα ..... 10 - 11

Οι - οι

4. Μια ελληνική οικογένεια ..... 12 - 13

Μπ - μπ

5. Οι ζωγραφιές του Μπάμπη ..... 14 - 15

Ντ - ντ

6. Δύο καλοί φίλοι ..... 16 - 17

μπ - ντ

7. Ο πονόδοντος ..... 18 - 19

γγ

8. Η ζημιά ..... 20 - 21

Γκ - γκ

9. Ο Καραγκιόζης ..... 22 - 23

γγ - γκ

10. Διαγωνισμός ζωγραφικής ..... 24 - 25

Τζ - τζ

11. Ελληνικό φαγητό ..... 26 - 27

Τσ - τσ

12. Ένα τσίρκο στην τάξη μας ..... 28 - 29

τζ - τσ

13. Η Τζένη φοβήθηκε ..... 30 - 31

Περιεχόμενα

Αυ - αυ
14. Το παιχνίδι του κρυμμένου θησαυρού .....32 - 33
Αυ- αυ
15. Η Ναυσικά στο Ναύπλιο .....34 - 35
Ευ - ευ
16. Ετοιμασίες για ταξίδι.....36 - 37
Ευ - ευ
17. Στο δάσος..... .....38 - 39

χθ - θλ - χρ - ρτ - μπλ - πρ
18. Ένα κολιέ γεμάτο χρώματα .....40 - 41
σμ - σβ - σγ
19. Η σβούρα του Κοσμά.....42 - 43
ντζ
20. Κυριακή απόγευμα.....44 - 45
αί - αϊ οι - οϊ
21. Το καΐκι του θείου .....46 - 47
Λιπλός τόνος
22. Τι βλέπω από το παράθυρό μου.....48 - 49
Απόστροφος
23. Ο μικρός μου αδερφός.....50 - 51

το ελληνικό αλφάβητο

Α α
άλφα

Β β
βήτα

Γ γ
γάμα

Δ δ
δέλτα

Ε ε
έψιλο

Ζ ζ
ζήτα

Η η
ήτα

Θ θ
θήτα

Ι ι
ιότα

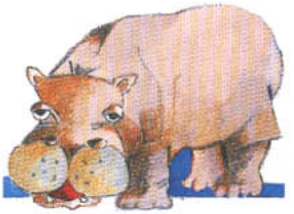

Κ κ
κάπα

Λ λ
λάμδα

Μ μ
μι

το ελληνικό αλφάβητο

Ν ν

νι

Τ τ

ταυ

Ξ ξ

ξι

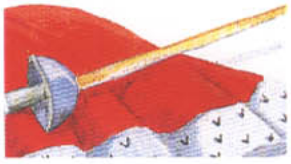

Υ υ

ύψιλο

Ο ο

όμικρο

Φ φ

φι

Π π

πι

Χ χ

χι

Ρ ρ

ρο

Ψ ψ

ψι

Σ σ

σίγμα

Ω ω

ομέγα

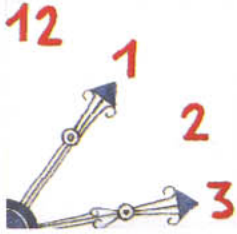

1

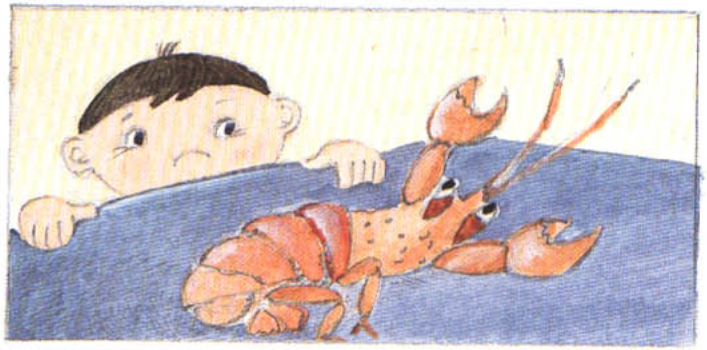

Η Στέλα και ο Σταμάτης

– Με λένε Στέλα κι έχω καστανά μαλλιά.
Μου αρέσουν τα κάστανα.
Μου αρέσουν τα νόστιμα φαγητά της γιαγιάς.
– Εμένα με λένε Σταμάτη.
Μου αρέσουν τα σταφύλια κι ο αστακός.

2

Η Ειρήνη

Η Ειρήνη κι η μαμά της

Η Ειρήνη δεν πάει ακόμη στο σχολείο. Δεν ξέρει να διαβάζει. Ξεφυλλίζει ένα παραμύθι και φωνάζει στη μαμά της:

– Σε παρακαλώ, μαμά, διάβασε τι λέει εδώ στην εικόνα.

– "Έχει μύτη, αλλά ποτέ δεν το πιάνει συνάχι!"

– Α! ξέρω, ξέρω! Το μολύβι!

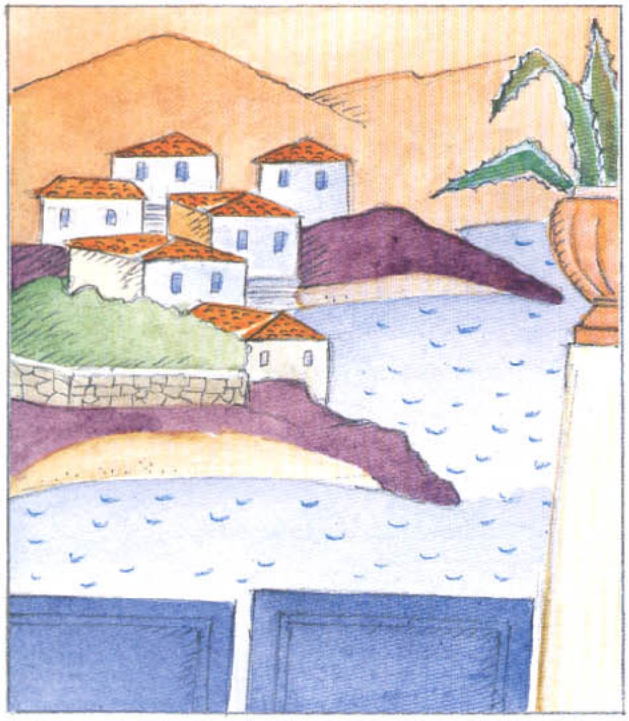

...κάθομαι στην παραλία
πολλές ώρες.

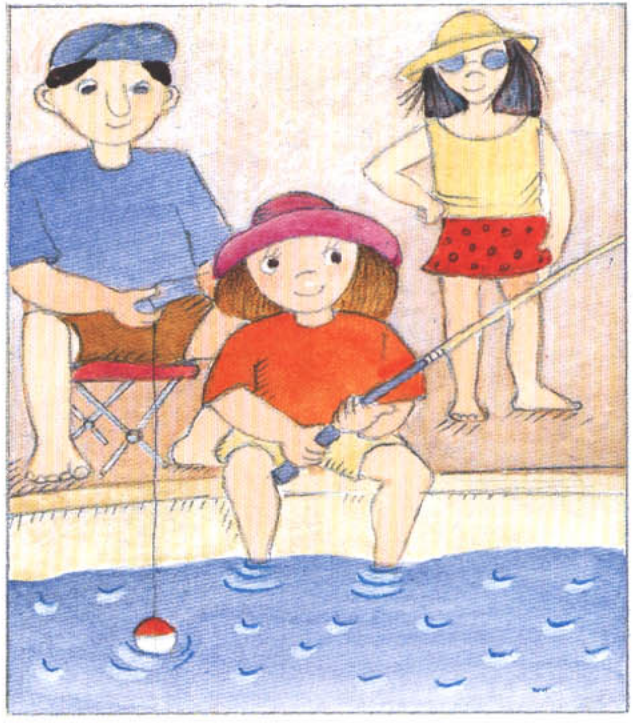

Καλοκαίρι στην Ελλάδα

Το καλοκαίρι πηγαίνω στο νησί του πατέρα μου στην Ελλάδα.

Αγαπώ τη θάλασσα και κάθομαι στην παραλία πολλές ώρες. Παίζω με τις ξαδέρφες μου, την Καίτη και την Αιμιλία. Παίζουμε διάφορα παιχνίδια με το νερό και την άμμο.

Όταν ο καιρός είναι καλός, πηγαίνω για ψάρεμα. Στο ψάρεμα πάω με το θείο μου τον Αιμίλιο και τη θεία μου την Αμαλία.

Με λένε Δέσποινα

Μια ελληνική οικογένεια

Με λένε Δέσποινα. Οι γονείς μου είναι Έλληνες. Από μικροί όμως ζουν εδώ. Εδώ κατοικούν κι άλλες ελληνικές οικογένειες.

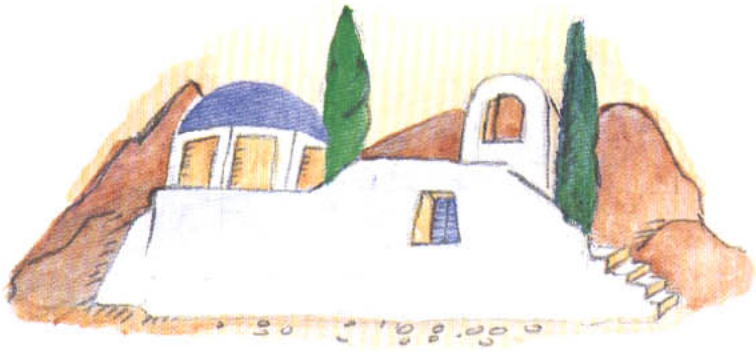

Εγώ ακούω πολλά για την Ελλάδα. Όταν τελειώσω το σχολείο, θα ταξιδέψω ως εκεί.

5

Ο Μπάμπης ζωγραφίζει...

μπαλόνια

ένα γάτο
με μπότες

κίτρινες
μπανάνες

Οι ζωγραφιές του Μπάμπη

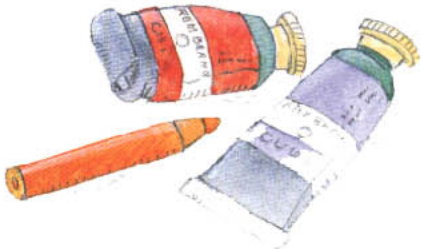

Ο Μπάμπης αγαπά τη ζωγραφική. Σήμερα ζωγράφισε μεγάλα μπαλόνια και πολύχρωμες μπάλες. Ζωγράφισε ακόμα μια μπανανιά με πράσινα φύλλα και κίτρινες μπανάνες.

– Μπορείς να ζωγραφίσεις ένα γάτο με μπότες; του λέει γελώντας η μαμά.

Ο Μπάμπης προσπάθησε. Στην αρχή δεν μπόρεσε, αλλά στο τέλος το κατάφερε.

Θα έρθεις σπίτι να παίξουμε ντάμα;
Ναι θα έρθω. Θα παίξουμε και ντόμινο, εντάξει;

Ωραία! Λέω να το πω και στον Αντώνη και την Αντωνία.
Ραντεβού λοιπόν στις πέντε κάτω από την τέντα.

Δυο καλοί φίλοι

Η Ντίνα και ο Παντελής είναι δυο καλοί φίλοι. Η Ντίνα είναι ψηλή και ο Παντελής είναι κοντός.

Είναι καλοκαίρι. Κάθονται κάτω από μιαν τέντα. Τρώνε ντομάτες γεμιστές και ντολμαδάκια.

Μετά το φαγητό πλένουν τα δόντια τους με οδοντόπαστα. Ύστερα παίζουν ντάμα και ντόμινο με τον Αντώνη και την Αντωνία.

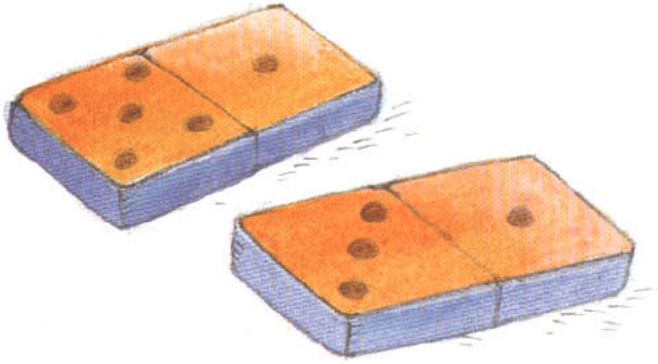

7

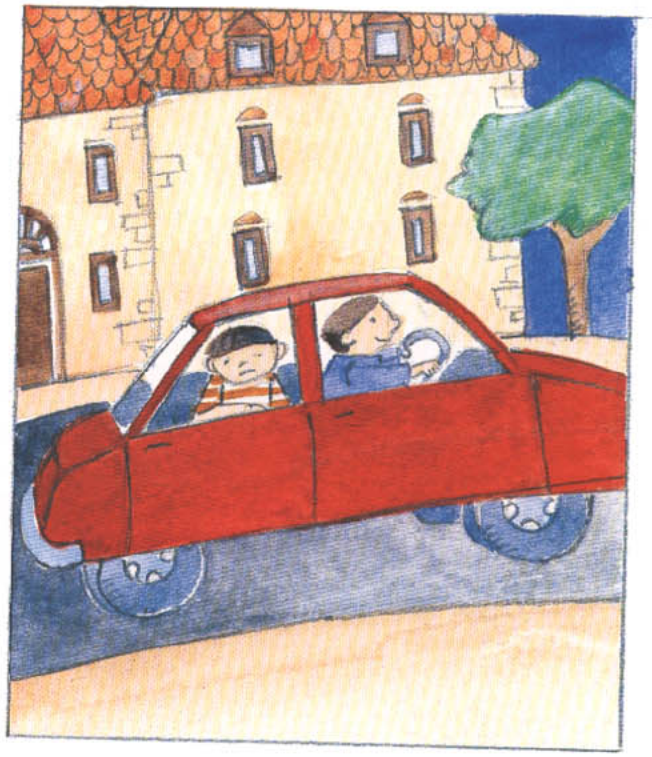

Ο πονόδοντος

Ο Μπάμπης πέρασε χτες μιαν άσχημη νύχτα. Είχε ένα δυνατό πονόδοντο. Ξύπνησε πρωί πρωί και φώναξε:

– Μπαμπά, ακόμη πονάει το δόντι μου. Δεν αντέχω άλλο.

– Μπάμπη σήκω και ετοιμάσου να πάμε στον οδοντίατρο.

– Σε πέντε λεπτά θα έχω ντυθεί.

Ο Μπάμπης φόρεσε γρήγορα το παντελόνι και την μπλούζα του.

– Έτοιμος είμαι μπαμπά, φώναξε.

Μπήκαν στο αμάξι τους και έφυγαν για το οδοντιατρείο.

Όλα ήταν στη θέση τους
σαν να μην τα άγγιξε κανείς.

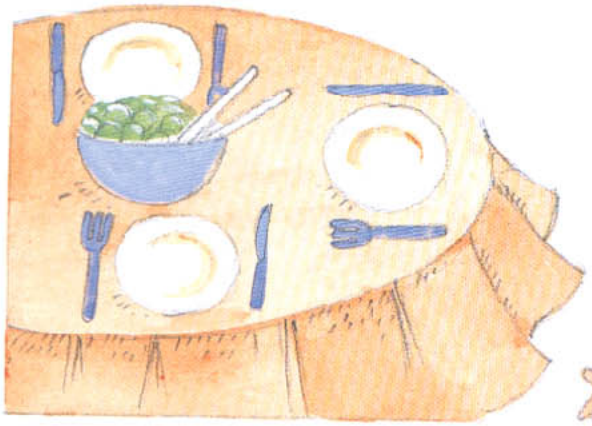

Η ζημιά

Η Αγγέλα έκανε ζημιά. Έριξε τη σαλάτα με τ' αγγούρια στο πάτωμα. Έτρεξε στην κουζίνα. Πήρε ένα σφουγγάρι στο χέρι και καθάρισε το τραπέζι. Ύστερα σφουγγάρισε το πάτωμα.

Όταν ήρθε η μητέρα της, η Βαγγελιώ, δεν κατάλαβε τίποτε. Όλα ήταν στη θέση τους σαν να μην τα άγγιξε κανείς.

9

Γιατί τόσα γέλια σήμερα;
Είμαι πολύ χαρούμενος. Η τηλεόραση θα έχει μια ελληνική εκπομπή.

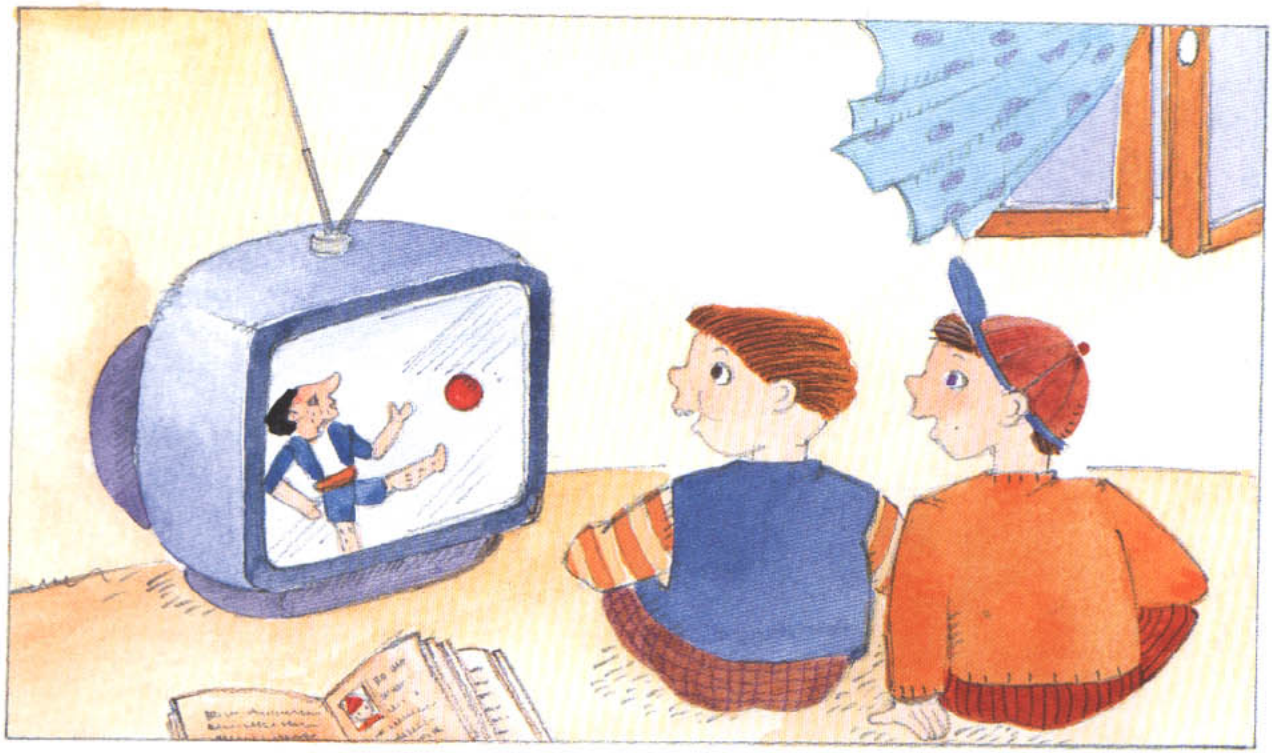

Ο Καραγκιόζης

– Γιατί τόσα γέλια σήμερα;

– Είμαι πολύ χαρούμενος. Η τηλεόραση θα έχει μια ελληνική εκπομπή.

– Αλήθεια;

– Ναι, θα έχει: "'Ο Καραγκιόζης ποδοσφαιριστής'". Δείχνει τον Καραγκιόζη να παίζει μπάλα στο γκαζόν και να βάζει γκολ.

– Α! ωραία! Έχω δει κι άλλες φορές Καραγκιόζη. Γέλασα με τις γκάφες του και την παράγκα του.

– Να τη δούμε μαζί;

– Ναι. Θα γελάσουμε ακόμα περισσότερο.

Ο Καραγκιόζης στο φεγγάρι

Διαγωνισμός ζωγραφικής

Η δασκάλα σήμερα μας είπε να κάνουμε διαγωνισμό ζωγραφικής.

Καθένας μας ζωγράφισε ό,τι ήθελε.

Να τι ζωγραφίσαμε.

Ο Άγγελος ζωγράφισε τον Καραγκιόζη στο φεγγάρι.

Η Βαγγελιώ τον παππού της το Βαγγέλη με μια μαγκούρα στο χέρι.

Ο Αντώνης ένα καράβι που έριχνε άγκυρα στο λιμάνι.

Η Αγγελική ζωγράφισε δυο πιγκουίνους.

Ο Μπάμπης ένα τεράστιο σαλιγκάρι.

Η δασκάλα μας δεν ήξερε ποια ζωγραφιά να διαλέξει. Είπε πως όλες ήταν υπέροχες!

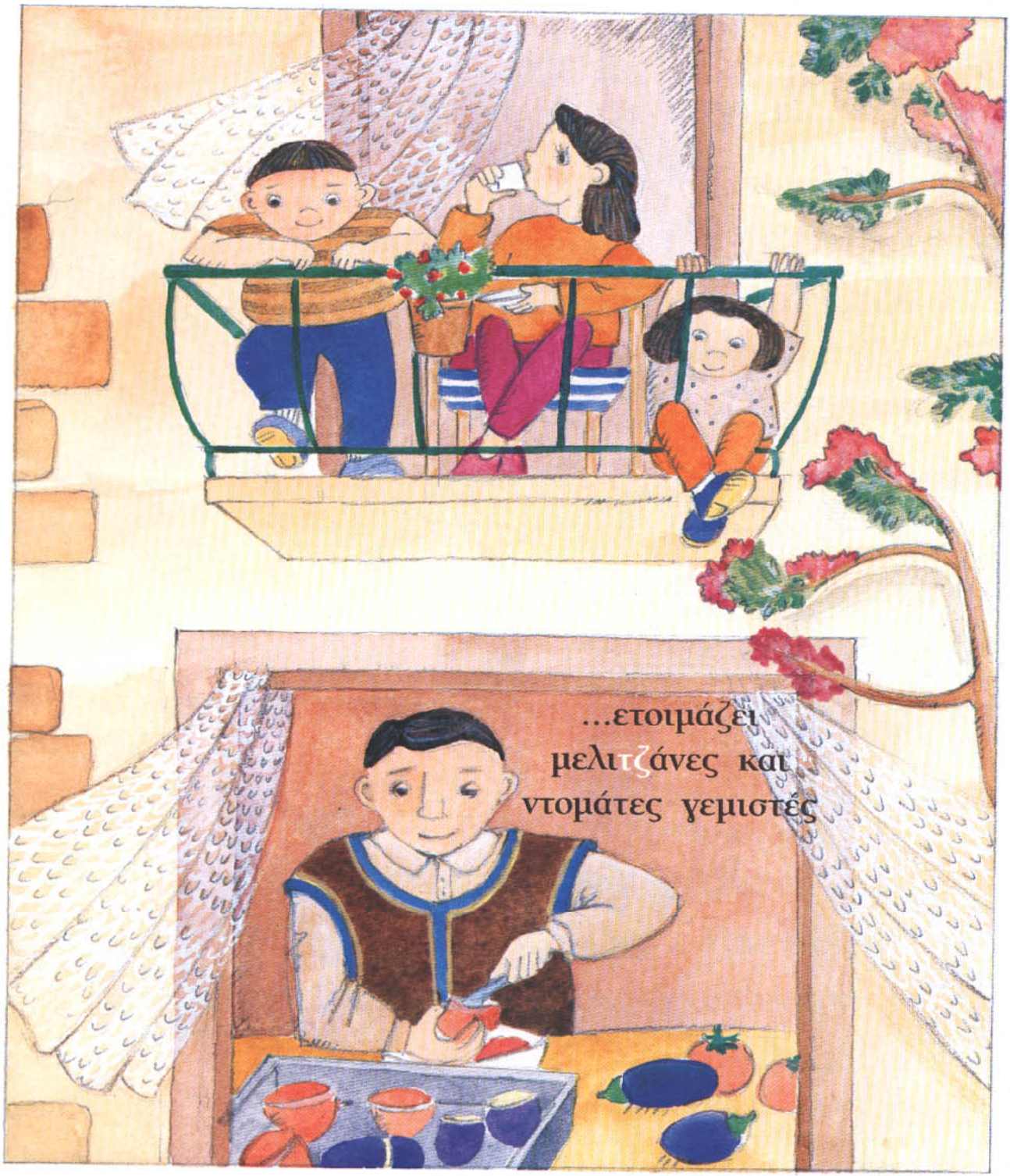

...ετοιμάζει
μελιτζάνες και
ντομάτες γεμιστές

Ελληνικό φαγητό

Είναι Κυριακή. Η Τζένη και ο Τζίμης είναι πολύ χαρούμενοι. Ο μπαμπάς τους είναι ταξιτζής, αλλά σήμερα δε δουλεύει. Κάθονται στο μπαλκόνι. Ακούνε το τραγούδι του τζίτζικα. Η μαμά πίνει ένα φλιτζάνι καφέ. Ο μπαμπάς ετοιμάζει το αγαπημένο τους ελληνικό φαγητό: τζατζίκι, σουτζουκάκια, μελιτζάνες και ντομάτες γεμιστές.

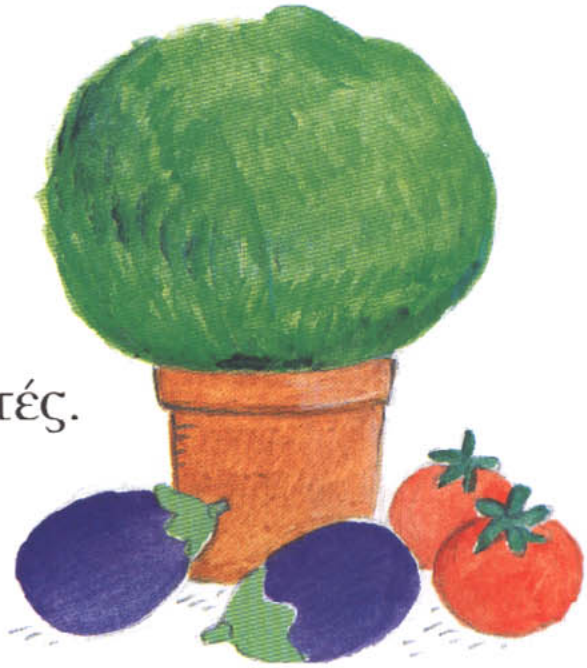

Θα παίξουμε τσίρκο

Ένα τσίρκο στην τάξη μας

Σήμερα παιδιά θα παίξουμε τσίρκο. Μπορείτε να διαλέξετε τους ρόλους σας, είπε η δασκάλα. Τα παιδιά σηκώθηκαν χαρούμενα.

Η Ελενίτσα και ο Κωστάκης έκαναν τους παλιάτσους. Έπαιζαν βιολί και κιθάρα.

Η Στελίτσα και η Λίτσα έκαναν τους κλόουν. Φορούσαν παντελόνια με φουσκωμένες τσέπες. Τσακώνονταν και τσίριζαν.

Ο Μηνάς και ο Σπύρος έκαναν τους πιθήκους. Ο ένας τσιμπούσε τον άλλο. Μασούσαν τσίκλα και έκαναν τσουλήθρα. Η παράσταση ήταν υπέροχη!

Αααα!
Μια κατσαρίδα!

Τι έγινε Τζένη;

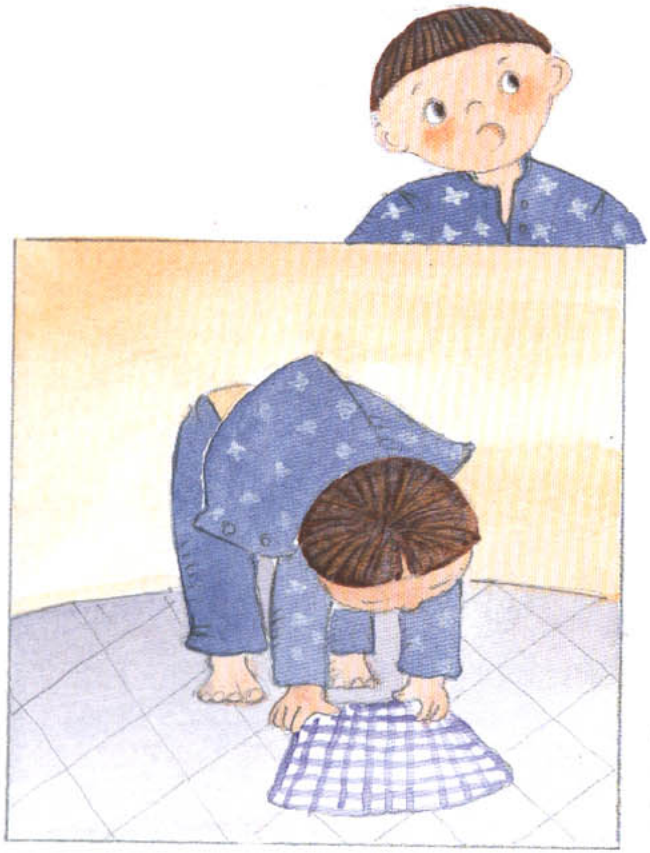

Η Τζένη φοβήθηκε

Αααα! Μια κατσαρίδα στο πάτωμα!!!

Η Τζένη τσίριξε δυνατά και η κατσαρόλα έφυγε από τα χέρια της.

Ο Τζίμης ήρθε τρέχοντας, φορώντας τις πιτζάμες του.

– Τι έγινε Τζένη;

– Μια κατσαρίδα ήταν εκεί!

– Ωχ καημένη! Για μια κατσαρίδα τσίριξες;

– Φοβήθηκα πολύ. Τώρα τί θα φάμε; Πάει η κατσαρόλα με τα μακαρόνια!

– Δεν πειράζει. Υπάρχει πίτσα στην κατάψυξη.

– Εντάξει Τζίμη. Φέρε μια πετσέτα να καθαρίσεις το πάτωμα. Εγώ πάω να πλύνω την κατσαρόλα.

Σταύρο, πού θα πάμε αύριο για παιχνίδι;

Α, ναι. Σάββατο είναι. Τι λές; Να έρθουμε στην αυλή του σχολείου;

Καλή ιδέα. Να το πούμε και στον Παύλο.
Εγώ θα φέρω ένα μαύρο κουτί για να παίξουμε το παιχνίδι του κρυμμένου θησαυρού.
Αύριο λοιπόν στις έξι στην αυλή του σχολείου.

Αυ αυ

αυ αβ

Το παιχνίδι του κρυμμένου θησαυρού

Σάββατο σήμερα, μέρα για παιχνίδι. Όλη η παρέα βρίσκεται στην αυλή του σχολείου. Το παιχνίδι που παίζουμε σήμερα είναι "Ο κρυμμένος θησαυρός". Η Αυγή έκρυψε ένα μαύρο κουτί με βόλους. Όλοι ψάχνουν να το βρουν.

– Παύλο, γιατί δεν ψάχνεις εσύ;

– Ουφ, βαρέθηκα να ψάχνω. Πάω λίγο στην τσουλήθρα.

– Α! Νάτο, νάτο. Το βρήκα. Είναι πάνω στην τσουλήθρα.

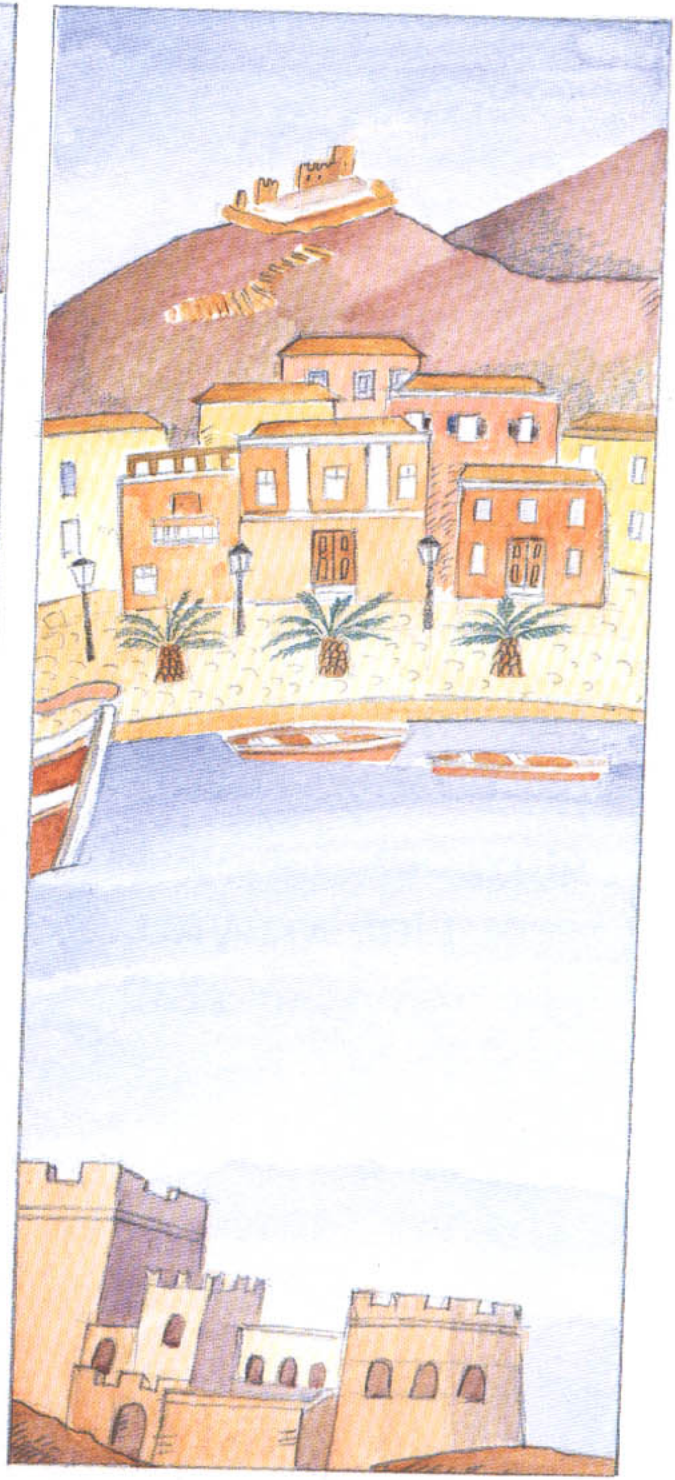

Η Ναυσικά ζει στην Αθήνα

Αυ αυ

αυ αφ

Η Ναυσικά στο Ναύπλιο

Η Ναυσικά ζει σε μια μεγάλη πόλη της Ελλάδας, την Αθήνα.
Η Αθήνα έχει πολλά αυτοκίνητα.
Το καυσαέριο μυρίζει άσχημα. Γι αυτό συχνά τα Σαββατοκύριακα η Ναυσικά και οι γονείς της πηγαίνουν στο Ναύπλιο. Εκεί δεν υπάρχει ούτε το καυσαέριο, ούτε ο θόρυβος των αυτοκινήτων της Αθήνας.

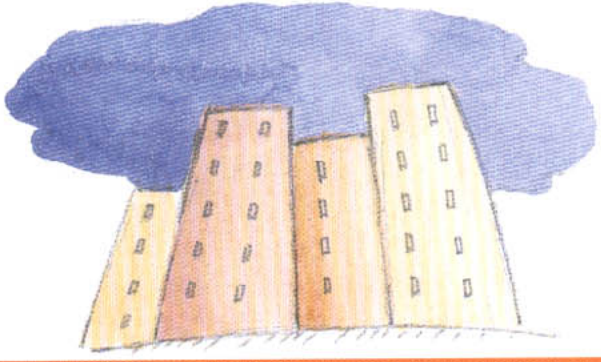

Μαμά,
τί κάνεις εδώ;
Ετοιμάζω φαγητό
για το ταξίδι

Εγώ πάω να μαζέψω
τα παιχνίδια μου.

Ευ ευ

ευ εβ

Ετοιμασίες για ταξίδι

Την Παρασκευή το απόγευμα η Ευγενία και οι γονείς της φεύγουν για ένα μεγάλο ταξίδι.

Ο πατέρας καθαρίζει το αυτοκίνητο και μεταφέρει τις βαλίτσες.

Η μητέρα ετοιμάζει φαγητό για το δρόμο. Θα ταξιδεύουν πολλές ώρες.

Η Ευγενία μαζεύει τα παιχνίδια της. Σε λίγο ακούει τη μητέρα της να της φωνάζει:

– Ευγενία φεύγουμε!

– Είμαι έτοιμη μητέρα. Κατεβαίνω αμέσως.

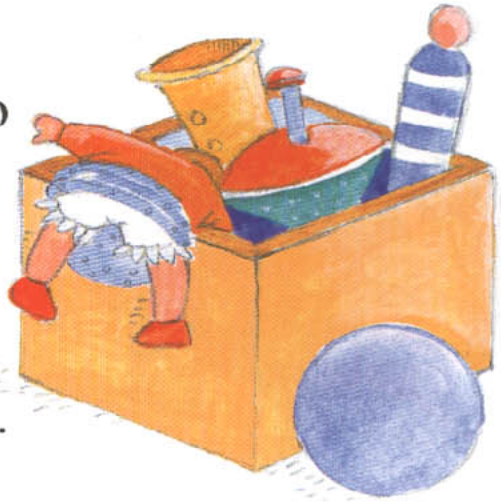

... είχαν την ευκαιρία να πάνε περίπατο στο δάσος

Ευ ευ

ευ εφ

Στο δάσος

Τη Δευτέρα τα παιδιά δεν είχαν σχολείο. Ο Λευτέρης και η Ευτυχία είχαν την ευκαιρία να πάνε περίπατο στο δάσος. Ευτυχώς ο καιρός ήταν καλός. Εκεί καμάρωσαν τα πεύκα. Θαύμασαν τους πανύψηλους ευκαλύπτους και τις λεύκες με τ' ασημένια φύλλα.

Έφυγαν ευχαριστημένα.

Τι όμορφο κολιέ Δήμητρα!

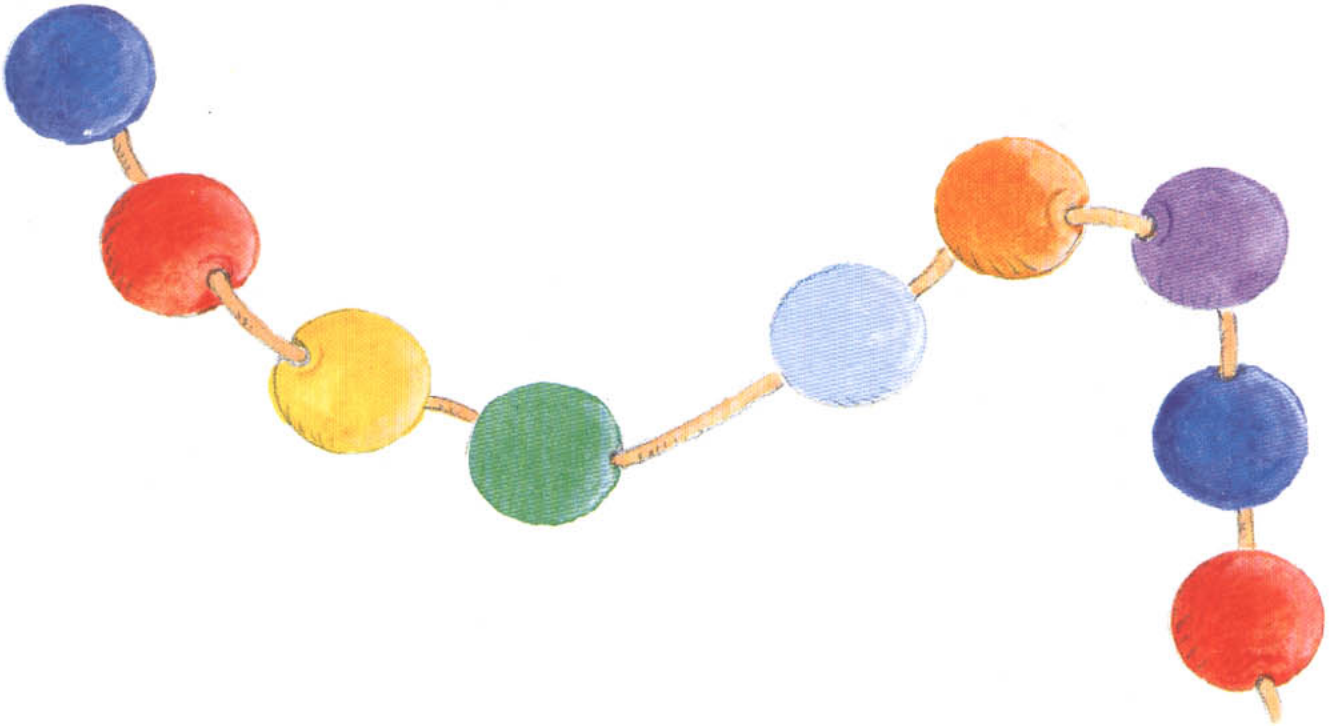

Ένα κολιέ γεμάτο χρώματα

– Τι όμορφο κολιέ Δήμητρα! Ποιος σου το χάρισε;

– Μου το χάρισε η μαμά μου, χθες που είχα τα γενέθλιά μου.

– Ποπό! Χρώματα που έχει! Κόκκινο, κίτρινο, πράσινο, γαλάζιο!

– Έχει και πορτοκαλί, μοβ και μπλε.

– Είναι πολύ όμορφο! Ένα κολιέ σαν ουράνιο τόξο!

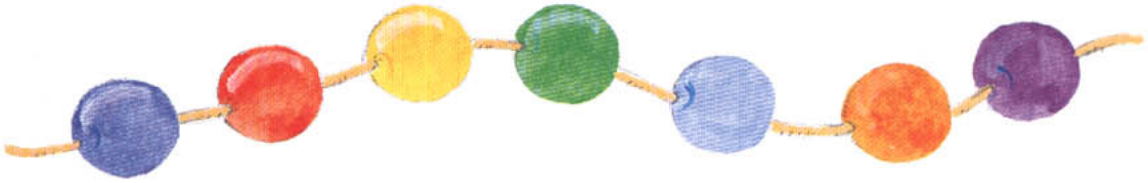

Ισμήνη, Σμάρω μήπως είδατε τη σβούρα μου;

Η σβούρα του Κοσμά

Η Ισμήνη και η Σμάρω μένουν σ' ένα νησί του Αιγαίου, τη Λέσβο. Τους αρέσει να παίζουν κάθε απόγευμα με το γειτονάκι τους τον Κοσμά, ένα μελαχρινό, σγουρομάλλικο αγόρι.

Σήμερα ο Κοσμάς παίζει μόνος του με μια σβούρα. Τα κορίτσια τον κοιτάζουν από το παράθυρο. Κάποια στιγμή τους φωνάζει:

– Ισμήνη, Σμάρω μήπως είδατε τη σβούρα μου;

– Ναι, την είδα απαντά η Ισμήνη. Είναι πίσω από το βαρέλι με τον ασβέστη.

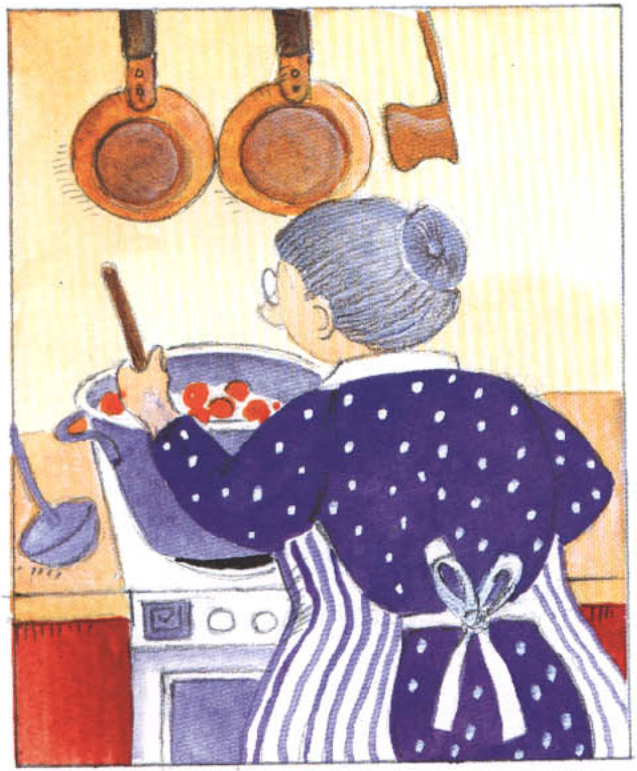

Η μικρή Άντζελα μουντζουρώνει τα χαρτιά.

Κυριακή απόγευμα

Σήμερα είναι Κυριακή. Το απόγευμα είναι όλοι στο σπίτι.

Η γιαγιά ετοιμάζει γλυκό νεράντζι. Ο παππούς της έφερε ένα καλάθι κίτρινα μυρωδάτα νεράντζια από τη νεραντζιά του κήπου.

Η μητέρα καθαρίζει τα παντζάρια που αγόρασε από το μανάβη της γειτονιάς. Σκέφτεται να φτιάξει παντζαροσαλάτα.

Η μικρή Άντζελα μουντζουρώνει τα χαρτιά. Προσπαθεί να ζωγραφίσει ένα σκαντζόχοιρο.

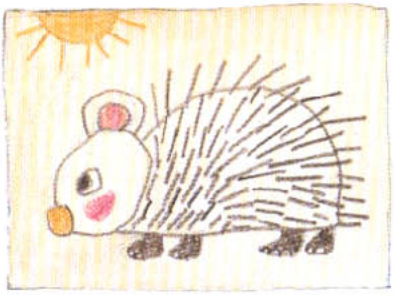

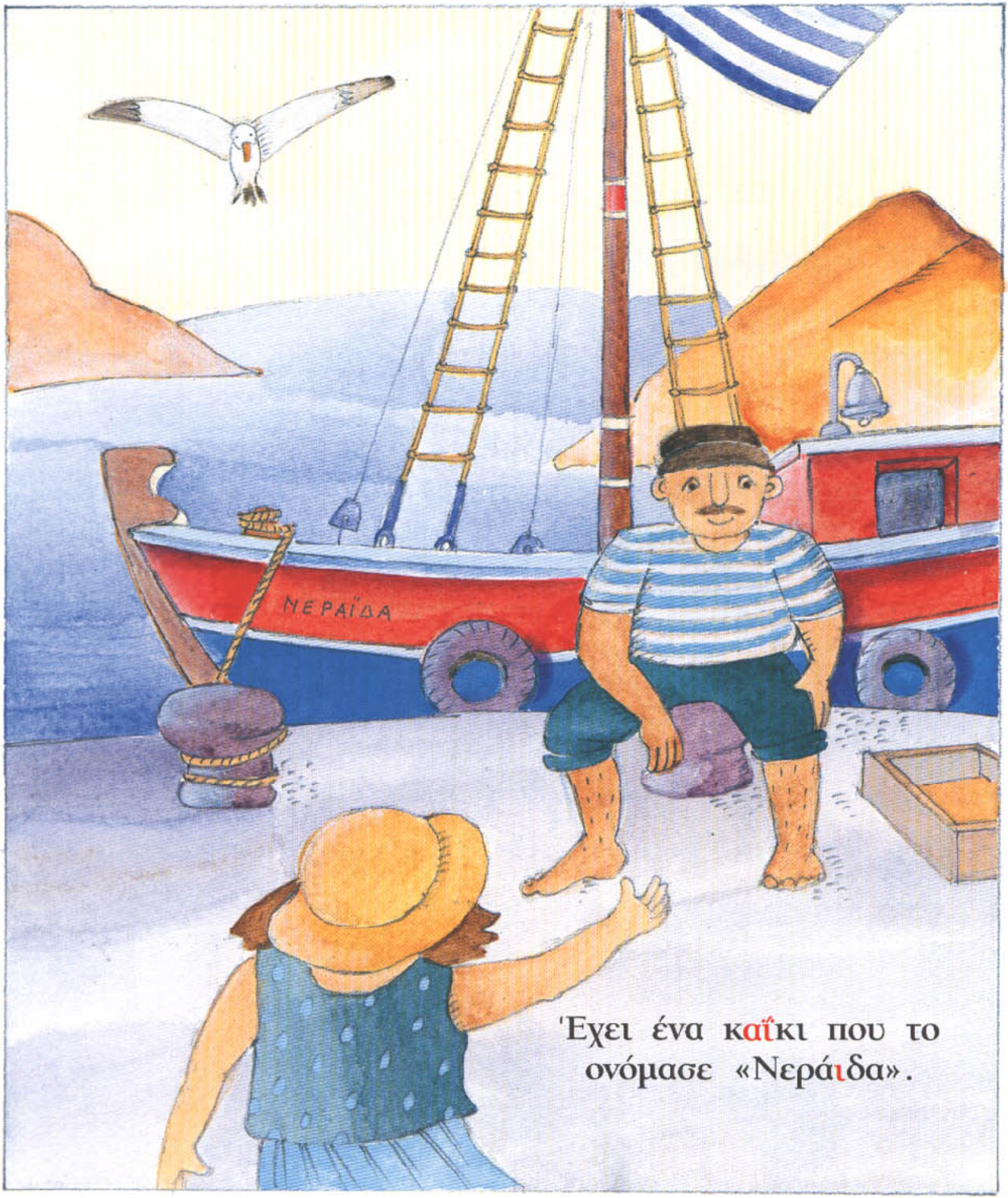

Έχει ένα καΐκι που το ονόμασε «Νεράιδα».

Το καΐκι του θείου

Ο θείος μου ο Αντρέας είναι ναυτικός. Έχει ένα καΐκι που το ονόμασε "Νεράιδα". Στις αρχές Μαΐου είχαμε πάει στο νησί για διακοπές. Μια μέρα τον παρακάλεσα:

– Θείε να έρθω κι εγώ σήμερα με το καΐκι;

– Έλα Αγλαΐα. Θα είσαι όμως φρόνιμη;

– Ναι θείε. Θα είμαι συνέχεια πλάι σου. Θα μου πεις όμως και εκείνο το παραμύθι για το λιοντάρι που κορόιδεψε τη μαϊμού και το γάιδαρο; Έγινε! Άιντε ετοιμάσου. Ο καιρός είναι πολύ καλός και η "Νεράιδα" μας περιμένει.

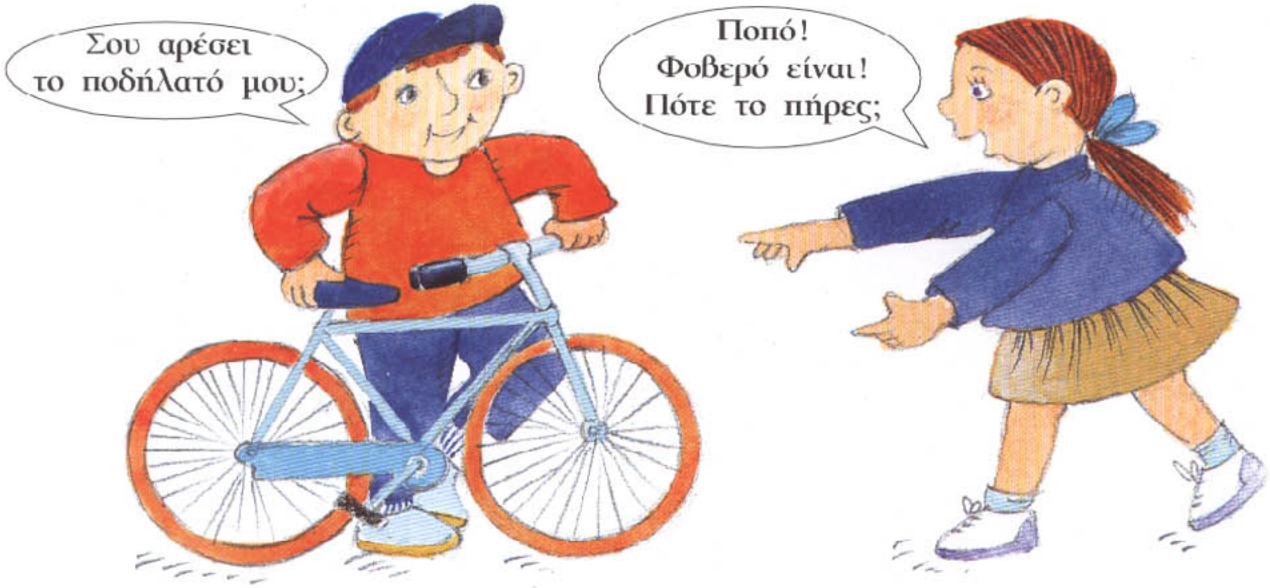
Σου αρέσει το ποδήλατό μου;
Ποπό! Φοβερό είναι! Πότε το πήρες;

Μου το έφερε χθες ο παππούς μου. Πάμε μια βόλτα;
Έγινε. Να το πω και στον ξάδερφο μου, να φέρει και το δικό του.

Γιατί όχι; Τηλεφώνησε του να βρεθούμε στο γήπεδο.

Τι βλέπω από το παράθυρό μου

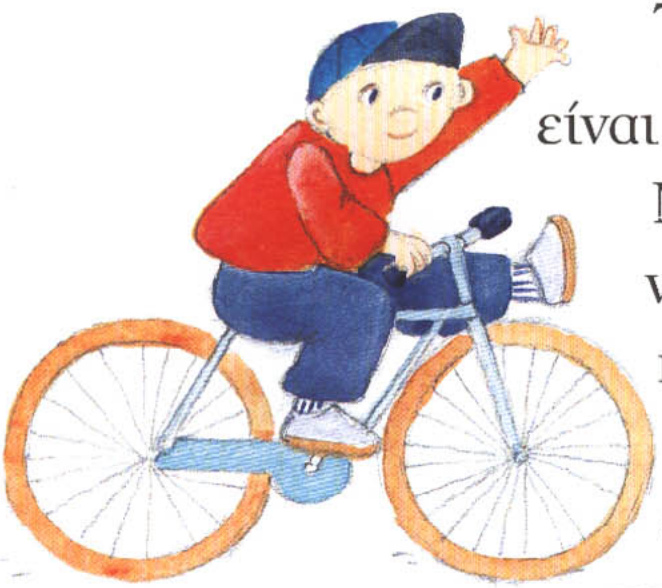

Το σπίτι μας είναι μονοκατοικία. Μου αρέσει να κάθομαι στο παράθυρό μου και να κοιτάζω έξω. Βλέπω το αυτοκίνητό μας στην άκρη της αυλής. Κοντά στο αυτοκίνητο είναι το ποδήλατό μου. Λίγο πιο πέρα βλέπω το λαχανόκηπό μας καταπράσινο.

Πολλές φορές παίρνω τα χρώματά μου και ζωγραφίζω ό,τι βλέπω. Κάτω από τη ζωγραφιά γράφω τ' όνομά μου.

Στέλιος

Μ' αυτό θ' ανέβω
ως τ' αστέρια.

Ο μικρός μου αδερφός

Ο αδερφός μου είναι τεσσάρων χρόνων. Δεν πηγαίνει ακόμα σχολείο.

Τα βράδια ξαπλώνουμε στα κρεβάτια μας και συζητάμε. Μου μιλάει για τ' όνειρό του.

Τ' όνειρο του αδερφού μου είναι να γίνει αστροναύτης. Συχνά ζωγραφίζει το διαστημόπλοιό του.

– Μ' αυτό θ' ανέβω ως τ' αστέρια, λέει. Μ' αρέσει να τα βλέπω από κοντά. Θέλω να φτάσω ως την άκρη τ' ουρανού. Θα 'θελα ν' ακουμπήσω και τον ήλιο. Μα ξέρω ότι δεν μπορώ.

– Μ' αρέσει ν' ακούω τον αδερφό μου να μιλάει για τ' όνειρό του.